

Въ Македония споредъ геологическитѣ формации, види се, че се намиратъ пещери въ околността на Сѣресъ (на сѣвероистокъ), Скопия и пр.

Прѣдпотопний слонъ (мамутъ).

Областний музей въ г. Пловдивъ се обогати въ послѣдно врѣме съ единъ природоиспитателенъ паметникъ, остатъкъ отъ прѣдпотопний слонъ, който се намѣри въ ямболската околия, между с. Панджкий и с. Карабурунъ.

Остатъкъ отъ прѣдпотопенъ слонъ изъ околността на с. Панджкий прѣдставлява бедренна костъ около 1 метръ висока, съ дебелина отъ горната страна отъ около 2 dm. и отъ долната страна отъ около 6 dm. Кората на тази костъ, е ок. 1 см. дебела и почти окаменѣла; вътрѣ въ костъта се забѣлѣжава костената тъканъ въ видъ на воцина. Приказватъ, че рѣбра и др. намѣрени заедно съ тази костъ, били занесени въ Цариградъ.

Исполинскитѣ кости на измрѣли мамути всѣкога сж биле важенъ прѣдмѣтъ на науката и вече Плиний, въ своето списание „nat. hist., книга XXXVI, кап. 18“ казва, че Теофрастъ, ученикъ на Аристотела и съврѣменникъ на Александръ Великий, споменува за исполински кости, които се намиратъ по-нѣкогашъ въ земята. Въ 16 и 17 столѣтие челоуѣкъ мислилъ за тукъ-тамъ въ Европа изнамѣренитѣ кости на мамута, че сж остатъци отъ исполински хора и тъй ги е прѣдставлялъ, защото не сж се сравнявали съ коститѣ на никое до туй врѣме живуще животно.

Въ 1613 г. докторъ Мазуриеръ намѣрилъ на лѣвий брѣгъ на рѣка Рона, близу до г. Лионъ, голѣмо множество исполински кости и зѣби. Мазуриеръ, заповѣдваше да се заровятъ изново тѣзи остатъци и да се издигне на тѣхъ паметникъ съ надписъ „Teutobochus rex кралъ (Теутобохъ);“ слѣдъ нѣколко врѣме Мазуриеръ изрови тѣзи кости и пѣтува съ тѣхъ по Франция и ги показваше на хора, като кости на Теутобоха, който боюваше съ Марія. Споредъ както казвалъ Мазуриеръ, Теутобохъ билъ исполинский челоуѣкъ, който ималъ 25 $\frac{1}{2}$ стѣпки височина, 10 ст. широчина въ рамената и 5 ст. дълга глава. Мазуриеръ дошелъ съ кралятъ Теутобоха въ Парижъ,